

STATENS ÄMBETSVERK
PÅ ÅLAND

15.8.2012

Nr 135 A 10
12 05 63

Justitieministeriet
PB 25
00023 Statsrådet

Oikeusministeriö

21. 08. 2012

ad 12/41/2007

Hänv.: Er skrivelse 29.6.2012,
nr. 12/41/2007.

Såsom inbegärt utlåtande över ett utkast till en regeringsproposition med förslag till lagstiftning om skyndsam behandling av ärenden inom förvaltningen och rättsmedel mot dröjsmål anför Statens myndighet följande.

Syftet med propositionen är att trygga garantierna för rättsskyddet i situationer där en förvaltningsmyndighet har underlåtit att fatta ett förvaltningsbeslut eller fattandet av förvaltningsbeslutet har fördröjts. I detta syfte föreslås att rättsskyddssystemet i förvaltningen kompletteras med ett nytt rättsmedel, nämligen dröjsmålsbesvär. Syftet är dessutom att förstärka sådana förfaranden och arbetsformer som betonar förvaltningsmyndigheternas skyldighet att se till att ärenden behandlas utan ogrundat dröjsmål.

I regeringspropositionen föreslås att bestämmelser om myndighetens skyldighet att fastställa den uppskattade behandlingstiden för sådana förvaltningsbeslut som är centrala med tanke på parternas rättssäkerhet intas i förvaltningslagens 23 a § 1 mom. I paragrafen intas även en skyldighet att publicera och följa upp hur behandlingstiderna efterföljs.

Statens ämbetsverk har inget att anföra gentemot denna bestämmelse. Bestämmelsen är avsedd att förebygga dröjsmål och att hindra att ett ärende försummas. Ämbetsverket noterar med tillfredsställelse att det inte föreslås några bestämmelser hur uppföljningen och publiceringen ska genomföras. Myndigheternas storlek och deras karaktär förutsätter olika system för detta.

I 23 § 2 mom. föreslås en bestämmelse om myndighets skyldighet att på en parts begäran skriftligen ge en uppskattning om när ett beslut kommer att ges.

Statens ämbetsverk anser att bestämmelsen är avsedd att säkerställa att ett ärende handhas inom skälig tid och svarar mot parternas rättsbehov, varför den förordas.

Till förvaltningsprocesslagen föreslås fogas ett nytt 12 a kap. som gäller dröjsmålsbesvär. Enligt huvudregeln i paragrafen får dröjsmålsbesvär anföras endast om behandlingen av ett förvaltningsärende har fördröjts. Föremål för dröjsmålsbesvär kan således endast utgöras av en påstådd fördröjning av behandlingen av ett

förvaltningsärende och i besväret kan endast krävas att förvaltningsmyndigheten åläggs avgöra ärendet.

Statens ämbetsverk konstaterar att det ställs särskilda krav förrän dröjsmålsbesvär kan anföras. Dröjsmålsbesvär kan nämligen inte anföras enbart på grund av överskridning av den behandlingstid som fastställts för en ärendegrupp, utan en part som anför besvär bör uttryckligen ha begärt om en skriftlig uppskattning av behandlingstiden i ett ärende. En överskridning av den föreskrivna behandlingstiden eller uppskattningen av behandlingstiden är dock inte i sig av avgörande betydelse, utan i stället frågan om den sammanlagda behandlingstiden kan anses oskälig i förhållande till sakens natur och de omständigheter som anknyter till ärendets behandling. Ämbetsverket instämmer i att alla dessa förutsättningar bör vara uppfyllda förrän dröjsmålsbesvär ska kunna anföras.

Den främsta åtgärden för den besvärsmyndighet som har konstaterat dröjsmålet är att fastställa en tidsfrist inom vilken myndigheten bör avgöra ärendet. Skyldigheten att iaktta tidsfristen kan förenas med vite.

I samband med ett dröjsmålsbesvär är det endast möjligt för besvärsmyndigheten att ta ställning till dröjsmålet. Ämbetsverket anser att de bestämmelser som gäller handläggningen av dröjsmålsbesväret överensstämmer med syftet med dessa bestämmelser. Ämbetsverket instämmer i att orsaken till att ett ärende fördröjs kan bero på en annan myndighets förfarande än den som ska fatta beslut i ärendet, varför bestämmelsen om att besvärsmyndigheten kan förelägga en tidsfrist och vite för myndigheten i fråga är befogad.

Sammanfattningsvis anser Statens ämbetsverk att de föreslagna bestämmelserna väl främjar de tidsmässiga krav som grundlagen och förvaltningslagen ställer på förvaltningsverksamheten och bidrar till att säkerställa rättsäkerheten och god förvaltning. Ämbetsverket önskar dock betona att omständigheterna i enskilda fall kan fördröja handläggningen av ett ärende, varför det inte är möjligt att schablonmässigt bedöma alla ärenden av samma typ på samma sätt.

L a n d s h ö v d i n g

Peter Lindbäck

Förvaltningschef

Rainer Åkerblom